

Р Е Ш Е Н И Е

№ 98

гр. Перник,

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в съдебно заседание на десети юни през две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

При секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията Георгиева административно дело № 171 по описа за 2011г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията.

Образувано е по жалба от С.Б.Я. *** против Заповед № ДК-02-ЮЗР-58 от 09.03.2011г. на Началник на Регионална дирекция за национален строителен контрол, югозападен район. Със заповедта е наредено да бъде премахнат незаконен строеж “лятна кухня”, находящ се в урегулиран поземлен имот XII-9622, кв. 68, по плана на гр. Перник, кв. “Църква”. Разпоредено е след влизане в сила на заповедта същата да бъде изпълнена доброволно, а при неспазване на срока за доброволно изпълнение е предвидено принудително изпълнение.

В жалбата се поддържа, че оспорваната заповед е незаконосъобразна, поради което се иска отмяната ѝ. Счита, че същата е търпим строеж и като такъв не следва да бъде премахван.

Ответникът по жалбата, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от лице, участвало в административното производство и което има правен интерес от оспорване.

По делото е приложен нотариален акт № 23, том II, дело 601 от 1963г. за собственост на недвижим имот придобит по Закона за реда на прехвърляне на вещни права върху някои недвижими имоти. От същия е видно, че жалбоподателя е съсобственик на урегулиран поземлен имот XXI-4012, кв. 59 по отменения регулационен план на с. Даскалово. Урегулирания поземлен имот XXI-4012, кв. 59 по отменения регулационен план е идентичен с УПИ XII-9622, кв. 68, по плана на гр. Перник, кв. “Църква” от 1986г..

Със заповед № ДК-02-ЮЗР-58 от 09.03.2011г. на Началник на Регионална дирекция за национален строителен контрол, югозападен район на основание чл. 225, ал. 1 във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ е наредил на извършителя С.Я. да премахне незаконен строеж “лятна кухня”, находящ се в УПИ XII-9622, кв. 68 разположен на вътрешната регулационна линия и без издадени за него строителни книжа.

Незаконният строеж представлява масивна второстепенна постройка с размери 3м. на 2.50м. и е с височина 2.4м., изграден на регулационната линия с УПИ XII.

Стените на строежа са изпълнени с тухлена зидария, а покривът е стоманобетонна плоча. Захранен е с ток и вода и е измазан от вътре и от вън. Строителството е извършено през 1974г., видно от приложена по делото нотариално заверена декларация от 07.07.2010г.. Строителството е извършено без издадено строително разрешение за строеж, без съгласие на собствениците на съседния УПИ и съсобствениците на УПИ XII-9622, кв. 68. Тези обстоятелства се установяват от събраните в хода на административното производство доказателства, които като неоспорени имат сила и пред съда. Съставени са констативни актове № П-55/10-3 от 01.07.2010г. и № П-55/10-4 от 01.07.2010г.. Със заключението на съдебно техническата експертиза се установява, че не е било предвидено допълващо застрояване, по действащия към 1974г. регулационен план. Няма квартално-застроителна разработка. Изградената сграда не покрива калканен зид на заварена сграда и няма в съседния УПИ XIII-9610 изградена сграда на вътрешната регулационна линия. В тази връзка няма и новопредвидени за изграждане постройки в съседния имот. Липсват нотариално заверени декларации от заинтересованите съседи за изразено съгласие за изграждането на строежа. Експерта заключава, че строежа е изпълнен от жалбоподателя, без необходимите строителни книжа и не може да се приеме за търпим строеж както по време на изграждането му така и при действието на закона за устройство на територията. Въз основа на съдебно техническата експертиза, която се възприема от състава като компетентно и безпристрастно дадена, съдът приема, че фактическите констатации в посочените по-горе констативни актове и в мотивите на оспорваната заповед не са оборени в хода на съдебното производство.

Спорът е относно необходимостта от издаване на разрешение за строеж посочения строеж. По смисъла на ЗУТ въпросната постройка безспорно е строеж, съгласно пар. 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. Съгласно чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, строежи могат да се извършват само ако са разрешени, съгласно този закон. За всички строежи се изисква издаване на разрешение за строеж. Процесната постройка не фигурира в изключенията на чл. 151 от ЗУТ, от което следва, че за строителството на лятната кухня се изисква разрешение за строеж съгласно действащия закон за устройство на територията. По делото не е представено разрешение за строеж. С оглед на което настоящия състав намира, че строежът е извършен без разрешение за строеж и същият правилно е квалифициран от административния орган като незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ. Строежът е изграден през 1974г. при действието на ЗТСУ. Нормата на чл. 56, ал. 3 от ЗТСУ е предвиждала, че строеж в съсобствен имот може да извърши съсобственика му със съгласието на останалите съсобственици, изразено в нотариално заверено заявление да службата при народния съвет. Съдът констатира, че такова заявление по административната преписка липсва, а не е представено и в съдебното производство. На следващо място изграждането на такава второстепенна постройка е недопустимо, тъй като се установи, че липсва квартално застроителна разработка, а чл. 119, ал. 3 от ПП на ЗТСУ не допуска да се правят второстепенни постройки без такава разработка. На следващо място строежът е изграден и в противоречие с пар. 60 от действащите по това време Строителни правила и норми на изграждане на населените места, издадени от Председателя на комитета по строителство и архитектура, тъй като не е спазено отстоянието от регулационната линия от 3.00м. и не покрива калканен зид на заварена сграда, няма и съгласие от собственика на съседния УПИ. По делото не се спори, че лятната кухня е изградена на регулационната линия разделяща имота на жалбоподателя от съседния поземлен имот. С оглед изложеното настоящия състав приема, че не са налице кумулативните предпоставки на пар. 16, ал.1, от ПР на ЗИД на ЗУТ за да се придаде качеството на строежа: “търпим строеж”. Страните не спорят и съдът приема, че строежа е изграден

до 1987г. и че за него няма издадени строителни книжа, т.е. същият е незаконен. За да е търпим незаконния строеж, обаче същият следва да е бил допустим по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите действали по време на извършването му или изискванията на действащия закон за устройство на територията. Както отбелязах по-горе строежът е бил недопустим по действалите по време на извършването му правила и по сега действащия закон за устройство на територията. Строежа не е заявен за узаконяване и в срока определен по пар. 184, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ. Касае се за незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗУТ, който е изпълнен изцяло, поради което същият подлежи на премахване по реда на чл. 225, ал. 1 във връзка с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ.

Налице са всички законови предпоставки за премахване на процесния строеж като незаконен, предвид на което издадената заповед като правилна и законосъобразна следва да бъде потвърдена.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорваната заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му по чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ /налице е упълномощаване със заповед № РД-13-446 от 01.11.2010г. на началника на РДНСК/ по реда на чл. 225 от ЗУТ и отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Не са налице основания за отмяна по реда на чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

Строежът е шеста категория, съгласно нормативите на ЗУТ и Наредба № 1 за номенклатурата на видовете строежи, а съгласно чл. 215, ал. 7 от ЗУТ решението е окончателно.

При този изход на спора и с оглед своевременно направено искане за присъждане на юрисконсулско възнаграждение, съдът намира, че такова се дължи. С оглед на това и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК следва жалбоподателят по делото да заплати на Регионална дирекция за национален строителен контрол, югозападен район 150лева, юрисконсулско възнаграждение.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С.Б.Я. *** против Заповед № ДК-02-ЮЗР-58 от 09.03.2011г. на Началник на Регионална дирекция за национален строителен контрол, югозападен район.

ОСЪЖДА С.Б.Я., с ЕГН *****, да заплати разноски в размер на 150лева на Регионална дирекция за национален строителен контрол, югозападен район.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: